

Érzi magát? Lankadt vagy
júlási rohamai vannak? Ideges?
rokok? Puffedttség, Gyomor, máj
és hátfájása van? Hasogatás,
gyomor éres után, sarga vagy
? Valamilyen gyomorhája van?
egysége van, forduljon bizalom-

VISZTÁRA OPERA- 606
SZÉPÍTÉS NÉLKOL.

nevezett bajokban, mely egy-
eknek szakszerű és biztos keze-
Európa és Amerika legkisebb
helybenhagyva.

4-ig, este 6-9 között. — péntek-
órától csak délután 1 óráig.

Specialista,
CLEVELAND, OHIO.

leten. — Tolmács nem kell.

Szemüvegek
KEZELÉSSEL MELLETT
H. MILLER
252 LORAIN AVE.
CLEVELAND, O.
MAGYARUL JESEZELUNK.

DR. MAJOROS JANOS
magyar fogorvos
5820 Buckeye Road, Cleveland, O.
Rendel. délután 2-5-ig este 8-ig
Vasárnap délután 2-5-ig.

HAZAK
vétele, eladása
és elcserélése
SPERLING & HOFFMANN
3911 LORAIN Ave.
Turn Hall épület. Cleveland, O.

Garfield 5442 J Princeton 2067 J
REX MACHINE SHOP CO.
2452 East 83rd St., Cleveland, O.

Előrendű automobile javítása és min-
denemű gépmunka azonnal és
szakmerőn eszközöltetve.

„Felfüggesztés a város bármely részében”
FRANK G. NUNN
Közjegyző.
3924 LORAIN AVENUE
a Turn Hall épületben.
Utolsó Ambulancia. Invalíd kocsik
Bell Howard 1211. — Cox, Lorain 1212.

ICE
vétele és eladása.
KÖZJEGYZŐSÉG.
Bence Building.

OLCSÓ ÉS JÓ
ARNIAI MUSTOT
SZŐLŐT?
BY JÖJJÖN EL ENHOZZAM
JÖN MEG SZEMÉLYESEN.

alhozza hozzám, várni nem
os Prémiummal 100-200 hor-
saját automobilommal el is
om.

ASZNOS
CLEVELAND, O.
eton 2403 W.

áll. k. ck. sz. V.

L. Albert
S ÉS SEBÉSZ
Irodai tel. Central 3762 W
Cleveland, Ohio
101-İK UTCA.
Telephone Edgewater 3778 J

k és nők
betegségei
baja van, minek szenved? Dr.
eni Ünön. Az elmúlt husz éven
eredményesen kezelte és Cleve-
Egyéb modern kezelési módok-
amár nagy sikerrel felfüggesztés, a
varian) eljárás. Menjen hozzá
és munkája a lehető legjobb.
MAGYARUL.
este 8 óráig. — Vasárnap pedig
óra között.
“SPECIALISTA”
55-ik utcához, 222. számú szoba.
emelet.
D, OHIO.

edükkel kísérték városról-városra a vezetés-
vő urakkal és azt tartották hosi öntelődésnek:
Zsófia ez ellenkezőt tette s az övé volt a város-
pálmája.

Hozzá esak a bios diadalmának a hirt jart el. O
esa ka fénykört látta, mely fénye alakját körítan-
kole. Mindazok a kissebbségek embere fogya-
zások amik a nagy emberek halkeze szomnyút ke-
pezik, ismeretlenek voltak előtte. Ő előtte a fény
esak a régi hátrányok volt; feltételekkel min-
den földi gőzön: a közpályán az Isten és az embe-
rek között: nem az, akéért, hanem aki által mind
közök a nő.

Mit is hibézett volna egyebet, mint hogy ahány
szor ő gondolt arra, amennyire sohajt az vissza a hoz-
zá; ahogy az ő lelke meg van telve annak a kije-
vel, úgy jár az is a távolban, egybe olvadva az
övével.

Andrássy István szíletés-magjára szolt a vár-
ban minden harang: kora hajnalban elkészülték má-
epen akkor kezdett volna el első álmot áludni a
dervis-generáció.

— Mire kolompoltunk olyan veszekedéssel?
kérdte felhívva.

— A brigadéros generális szíletés-magjára van!
felelte a csalósa.

— Ötödgrádi! Huzzátok hát a szenteket a
lábonkál! fogva le az építő: de ne az az hajnalnál
fogva.

Az egész fészakai tivornya után úgy örvöse-
minden hajszálát, mintha külön hurrogatnaik.

S a mamoros hajfájásnak nincs más orvosá-
ga, mint újra kezdoni az ivást.

Miklós fölkielt bosszusan a ki non aludt álom-
ból s nagyokat asztra, kiadta a rendeletet, hogy az
tímpenajára el kell hat kezdeni az ágyuzást az öreg
ágyukból. Ha már látma kell a parádéhoz, hát le-
gyen az Isten igazában.

A trombitásokat felragadták az előszobában:
azok is csak akkor aludtak el.

— Ti munitörök! Nem hájítok, hogy hasa-
tokra sit a nap? Gyantázni frissen! tünnp van!
Szent brigadéros napja. Bédvám után, a koszna-
generális na ringta szét a hordót! Keresettek elő a
Szent Davitide zsolthárát.

Egyvárhány cimborai, a ki nem akart gyorsan
felébredni, csillagot rugott: papírost dugtak a láb-
ujjai közé s azt meggyújtották: így rugatták a szil-
lagot tréfas emberek.

Azután megerezt a nagy dob, a sípszó a várud-
varon, a belevegyült ágyuzás pedig bevált volna
Eger ostromának. Három napnak össze kell ragad-
ni, hogy kitéljen belőle az örvendétes szíletés-mag-
tünnp.

Szokás szerint, mint mindig, egy ma is, megrélt
a vártemplom ábítatos néppel. A jászai prépost ma-
ga el tartotta ma it a misét. Ez is, az egész kapitán-
járval együti a kegyetlen Heister elől menekült
Krasznalokkára. A esaszari generális-himnuszok ki-
jónos díbe volt a feler rudas harutok, a esztorei-
ták és premonstratensisiek ellen, mivel hogy ezek
voltak a szabadságharc leghuzgóbb hívei.

A tíz órai csongétes után egy kurtne jóvas érke-
zett a várkapu elé, megvárta a szokásos jelt a kirt-
jével s a hűdön át belocsádtatott a káp belső boltzoza-
tal elzáró vasrácsig.

It előbb kikétdétek, hogy ki fia, mi járhaton
van?

Elmondta, hogy Löcséi jón a brigadéros ur-
fól: levelet hoz a kegyelmes asszonyok, meg a Mik-
lós generálisnak.

Erre az igazságra felhuzták előtte a csapóras-
kaput, s beeresztették lovastól együti.

A két huszárköz közli váltó volt, a veres esküök
baltahiból, a mi a valódatól csapórat képzete.

— Merre találom meg a Miklós generálist? ké-
rdte a siltakból.

Fam a szent atyának aitol a másik generális, aka-
tom mondaní szent atyától.

S oda tette elje a hosszu, peselés levelet.
Miklós még nem hajnalodott, egyre tartott
jalla a diszokszóit jó kedv.

— Iahabai! Löcséi! jézi! Hát mit csinál a szép
asszony? Danolja-e még hogy?

— Neem szoretom az uramat! hajajajaj!
Csak a kisebkek uramat! hajajajajaj!
Ara is, ha megmarogszom.
It a eszárva, majd beiszom. Thajajajaj!

— Danolja, danolja: de non igen hangoson, vá-
laszolt hozdözóra a hirtöröz.

— Hát hátyamuram hozdözóra-e még? az Or-
bain shvegegy?

— Hozdözóra hozdözóra: de non igen magasan.
Miklós fejben csak most kezdett egy kicsit a
kiel felszakadozni: valami sejteltne tánnat.

— Te rajkó! Láttad azt a magus szil kavót ott
a kapuban felülhva, mikor bejöttél a várba?

— Láttam, igen is. Azt gondoltam lakodálom
van a házal, azt jolentí.

— No hát, tudd meg, fickó, hogy én megeskü-
tem, hogy a ki ebben a vában én előttem azt a szót
először kimondja: "Jesse fel van avarva!" hát azt én,
Isten Jézus, megvárta Krisztus, Teremtő, teljes
szent háromság, boldogságos szüz Mária négysegé-
jen, abba a karóba huzatom bele.

— Jaj csak még az amert monda, volna hoz-
zá szent atyám ehhez a szép márdázhoz, rogebe a
hirtöröz, kegyesen kezelt esköbeva a dervis-generá-
lisnak. (Hát hiszen olyan ezért valasztottak egádyt
annak a levélnek az előszóit: mert tudták Miklós
amuk ezt a kegyes fogadást. S csak atól figgs,
hogy ellelejtse, mielött végrehajtaná azt.)

Miklós hovenen törté fel a pesteket a levélrel,
s két kezével messze elhajta azt magától, hogy:

pejékeknek kérésny. Inkább félve rejtgetett okta-
tok számára való lehetett az.

A déli bástyaváralon innen van egy körüzárt
hosszúknis négyszög tér. Ez volt a vár asszonyának
kedvence Virágos kertje: itt tenyészte az alkort
időknek divatos díszvirágait: a szászok szegfűket.
Most már csak egy nyílvirágot találtak benne,
a hospitis matronalis, mely megmaradt kerit vi-
rágának és együti virít a helyhatatlan családnál és
lalodóval.

Még egy másik kis kert volt, a szentháromság
szobrának emelt bástyaváral tetején. Ez a család Je-
ányuté volt. Ők ültek oda a rózsákat, amik most
hozóként hajlanak alá a nyirkos falakon, s azt a
fenyőfát ott az istenszobor mellett, amely most va-
lamennyi törnyetelen túl emelkedik.

A kerttal négyszöglet ábalkakából hasznak ki
a nagy ostromágyuk, amiknek a talpányt költi-
nőtte a fi: a tünh század óta, amikor Salin oslo-
molta a várat, nem voltak azok boldogva, a ker-
tész phos virágai pasznyit fúttatott fel rájuk.

S ebben a roppant házfunkciókban a legkisebb
szobácskát nevezte a macskának Zsófia. Egy véssé
a falaknak Istené volt, más véssé a vármegyété, me-
gínt más az eredyké, a legmagyobb a harcosoké,
ami azonoktól megmaradt, az az az átvaké és nyono-
mlaké.

Amíg a forj és a négy testvére szeretsézt az
egész országban abban serénykedtek, hogy kez-
lebb nekül maradt embereket s temetelben halottakat
hagyogassanak a háruk megéit, az alatt Zsófia azt
monverte, hogy összeszedte mindentimmon a hant-
nyomorultárit, s az árán maradt porontyokat, a hant-
kiknek az ajpa valóból ott beszélt a hollókkal és
keselyűkkel: mehetsvart esmith a számukra vá-
rából.

Ott szótvetett, kóntott, varrtaott valamennyi
escolódférel az egész Bethesda számára. Ő ruházta
valamennyit. Minden világi pompától, égyonyori-

Neu volt az a földi hatalom, akinek a paran-
esolatját respektálta volna, de hogyha ezek a kis
fink mondtak neki valamit, az szentírás volt előtte:
szert felhagyott minden munkát, mulatságot s
ment velük játsznai.

Azt mondta, hogy ő neveli őket.

Hiszen tudománya lett is volna hozzá elég:
mert a magyarszombati seminariumot kitanulta s ha
onnan meg nem szökött volna, azóta prépost lehet-
ne; hanem ő nem azt értefe nevelés alatt, hogy a
gyöngé kis teremtséket leültsékek egy dohos könyv
melle s könyvszerítékek olyan dolgokat magolni, a
mikre sola semmi szükségük nem lesz; ráernek ár-
ra majd ha nagyobbak lesznek. Egyik sem lesz
páispók! a helyett tanította őket, aminek igazán
hasznát veszik az életben, paripát megülni, árkot
ugratni, futó paripáról célba löni, egyenes törrel,
görbe karddal verekedni. Azt is megengedte ne-
kik, hogy egyszer-egyszer a pipájából magyokat
huzzanak, meg a pálnakás esutorját meglopják, s
ha ettől a fiuknak szélelős lett a feje, azt mondta
az anyjának, a sok könyvragasfól van az!

Neu is volt azokon ruha szakadás nélkül, kéz-
láb és ábrázat kek folt és karcolás nélkül sola.

Az egyik csak kilenc östendős volt, a másik
minden verset, mint akármelyik kuruc vágúas.

Hogy minden jól nevelt urfiak való tuda-
mányt alaposan kitanuljanak, esmúitott Miklós
ur mind a kettő számára egy-egy kerékes ágyut, a
váloságos ágyut munitájára: csak hogy az ágyúeso
díonagyságu golyók számára volt furva, kibírtben
egészen rendszeren volt fölszerelve.

Ma is ott állnak még a kisdéd kerékes ágyuk
az Andrássyak egyik kastélyának tornácában: te-
lőltatják a tudósok: vajjon mire szolgálhattak.

Ezekkel földözöttette célba a krasznalokkai

közözhedi, rongyait összefoldhatta: nem messze van
már az a nap, hogy ő is visszatérhet a kedvesei kö-
zé. Kész nála minden az utra, a mérkezes unját
majd tudatja.

Zsófiának olyan nehéz lett a szíve e levél elő-
vasása után. A nő szav sejtelmel erősebbek az okos-
kodásnál. Mi lehetett azokban a kitörtül sorokban?
Kár volt azt a levelet itt a templomban felbo-
tani.

Vissza akarta erőltetni az áhítatot a szívébe.
Elővetel az olvasóját s elkezdte az Ur imáját sut-
togni magában. De bele akadt a közepén. Nem tud-
ta, hogyan van? Egy kitörtül sor van benne. Neu
tudja kitalálni, mi azt! Nem a Miatyánkban van a
kitörtül sor; hanem a férj levelében!

Egyszer csak kifárad a templomajtó s bevon-
t rajta egy ijesztő alak: a dervis-generális.

Fehér esuháján még füstölögnek a perzsésél
foltjai, a mint lelocsolta magát az égő borszesszel.
Ave aháláspádt; szemei az íveg merve fényével bá-
muhak előre, előttük jár az a feher pont, mely a
örögnes hirdetője; alkai fel vannak nyitva, sze-
derjes sziműk, a süveg híányzik fejéről, tövldre
nyitott haja, mint a serte borzad szeretszélyvel.

Mint valami szögezt duvad tóri magát keresztül
a padok közt előlő asszonyimogen s odavolan a
tabernakulum elé.

Az előtarhoz van támasztva a prépost esztüös
pásztorhója, azt folragadja, s mint a hogy a betyá-
rok szokták, botvívásnál, megpörgeti azt az újjal
köz s odarivall az éneklő tömegre:

— Elhallgass! Égrekiabáló eszord! Ki innen! Ki
a várból, sáptozó kolduscsürbe! Nincs több moslék
a kutyáknak!

— Mindenki azt mondta magában: "ez most ré-
szeg!"

S csak annál jobban rányomják a falrepedez-
tétő éneklést, Miklós szava elvész abban meglall-
gatatlannal.

tuendene lángja jobban belé világított, elpezdte ol-
vasni.

Eléinte táncoltak előtte a sorok. Minden betü-
nek keze-lába támadt, ökölöztek egymás között. A
csuhája újjal megdörzsölte a szemeit s újra hoz-
zá fogott.

A dalolókknak mind a torkába szaladt a "bi-
nye ZeZu", a mint észrevették a felelmes átválto-
zást a szilajkedvű vezérnek az arcan, hogy ezek a
véres szemek kidülledtek, a hogy a ráncok vonag-
lóttak a homlokon, a hogy a felnyitott ajk hebege-
vacogett, a hogy az orcmáják dühösen tágnultak széj
fel, az égő szesz világa halottáimut adott az arenek, a
minek barázáin gyöngyözve futott végig a veriték.

Mi lesz ebből?

Majd vigyorgásra torzultak a vonások, a fogak
összevisszorultak, az egész fej mázkodik a dühtől,
míg végre féltelen haraggal tör ki ajkán az ordi-
tás: "Elárultak Löcsét! Feladták a várost!"

— No hát csak huzassa magát karóba, szent
atyám, kend mondta ki maga először ezt a szót.
A Azzal kotródik a hirtöröz cigány.

Nincs most ő rá gondja a dervis-generálisnak.
Tépi darabokra azt a gyászlevelet, tépi tíz kör-
nuvel, tépi a fogával s aztán a rongyait odalobja
az égő borszessze. A meggyulladt papirrongyok egy
szere vérvilágoson lobbantak fel a sötét pincebol-
ban, abban a feher esuha is lányvörösé válik; hát
még az aré hozzá. Pogányisteneknek, nézhöl öntöt-
feknek, tüzzel fűtőitöknek nem lehetett hajdan
iszonyabb porfája, mint e minden tüzelő lángok em-
bére volt.

— Elárultak Löcsét! Megitták az árat! Hát ti
is annak az áldomását isszátok? Naplopók, pen-
hajderék! Hát tivornyának a napja van ma? Lódu-
jafók a fegyveretekhez! Tisztítsátok az ágyukat!
Állítsátok fegyverbe a csapatokat! Jön a német!
jőrnék az árulók Krasznalokkára. A bédvám vé-

dobot; s ezt a tótos magyar gungnyverset
hozza:

"Jó urunkra feltámadtunk
Semmit nyertünk, csak vesztettünk;
Országunkból kibújdosunk,
Magyar bortul elmaratunk."

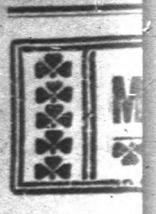
Imnen nyílik aztán a legválsámsabb
szonynak szerény kis háloszobája; csak akorra,
hogy két ág elfért benne; egy magának, másik a
két kis fiának.

Most már csak egy nyílvirágot találtak benne,
a hospitis matronalis, mely megmaradt kerit vi-
rágának és együti virít a helyhatatlan családnál és
lalodóval.

Mikor még ez a gyengéd, tünderi idomzatú alak
Gió védszentje volt ennek a vidéknek, óranagya az
egész eszalójának; marty, aki megszenvedett, a-
zoknak, akiket szerettet, minden büneiert; aki még
most sem akar átlenni a túlvilágra, még most is
itt akar maradni, gondjukat viselni.

Krasznalokka várn Gömör vármegyének a szék
helye is volt Andrássy idejében, a híres magyar
versítő Gyöngyösfőszög, Andrassy István-
volt itt az alsópán. (a Murányi Vénus szentzőle)
főispáni házmái! Ott van a szobája, a roppant ab-
lakokkal, mik a kies Rozsnyó-vidékre s a vár alatti
elterülte fahra nyílnak. Itt írta a Charikléját, s
azt is Andrássyknak dedikáltá.

A megergyölésnek szolgáló roppant nagy te-
ren, a kézép-épfületben, most be van emolva. Né-
hány év előtt egy szeretlen villámcsapás szakítot-
ta azt be. Az erőszaklón lehatoltul fulak márvány
kőszobákban nyílvó folyosókat mutatnak, s a legvá-
nyosabb-közép falban, melyen beépítve, egy kőszék-
pályának áll; egy darab grávitből Lő-ágra. Kines

DETROIT

A Magyar szomszoros Gáldonyi re

Detroit, Mich. Ifjúsági Társaság... A nagy nevelés... A nagy nevelés...

UJ EGYHÁZ

Volkay Ödön lelkesít... Detroit, Mich. Ödön gör. rövid detroit...

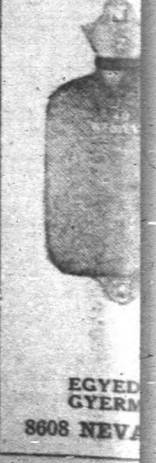
PARIS

A detroiti római Magyar Önkéntes... Detroit, Mich. Róm. Kath. kör vasárnap...

ES

Detroit, Mich. kiívó volt a Balogh András Ifjak Egyesülete...

CHICAGO Dr. Löwinger és felesége... AVE. Chicago, 10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

EGYED GYERMEK 8608 NEVA

Más asszonyok bizony egész udvari személy-

mikor kitudó a törz, ott legyenek helyette a nőknél

melskírás csak gátolja annak a vitái munkáját. A

harcoló férje nyakába, mikor annak legjobb hitess-

társra a kivont kardja Asszony-sópáncolás, gyer-

tehetne volna is, amit más asszonyok tettek,

hogy a gyermekeit maga mellé véve, az urát he-

gyen-völgyön keresztül kövesse, s a táborélet vi-

szontságain megosztózzék vele. De ezt ő nem tar-

tá helyesnek. Minek csimpájközé az asszony a

harcoló férje nyakába, mikor annak legjobb hitess-

társra a kivont kardja Asszony-sópáncolás, gyer-

tehetne volna is, amit más asszonyok tettek,

hogy a gyermekeit maga mellé véve, az urát he-

gyen-völgyön keresztül kövesse, s a táborélet vi-

szontságain megosztózzék vele. De ezt ő nem tar-

tá helyesnek. Minek csimpájközé az asszony a

harcoló férje nyakába, mikor annak legjobb hitess-

társra a kivont kardja Asszony-sópáncolás, gyer-

tehetne volna is, amit más asszonyok tettek,

hogy a gyermekeit maga mellé véve, az urát he-

gyen-völgyön keresztül kövesse, s a táborélet vi-

szontságain megosztózzék vele. De ezt ő nem tar-

tá helyesnek. Minek csimpájközé az asszony a

harcoló férje nyakába, mikor annak legjobb hitess-

társra a kivont kardja Asszony-sópáncolás, gyer-

tehetne volna is, amit más asszonyok tettek,

hogy a gyermekeit maga mellé véve, az urát he-

gyen-völgyön keresztül kövesse, s a táborélet vi-

szontságain megosztózzék vele. De ezt ő nem tar-

tá helyesnek. Minek csimpájközé az asszony a

harcoló férje nyakába, mikor annak legjobb hitess-

társra a kivont kardja Asszony-sópáncolás, gyer-

tehetne volna is, amit más asszonyok tettek,

hogy a gyermekeit maga mellé véve, az urát he-

gyen-völgyön keresztül kövesse, s a táborélet vi-

szontságain megosztózzék vele. De ezt ő nem tar-

tá helyesnek. Minek csimpájközé az asszony a

harcoló férje nyakába, mikor annak legjobb hitess-

társra a kivont kardja Asszony-sópáncolás, gyer-

tehetne volna is, amit más asszonyok tettek,

hogy a gyermekeit maga mellé véve, az urát he-

gyen-völgyön keresztül kövesse, s a táborélet vi-

szontságain megosztózzék vele. De ezt ő nem tar-

szobrot körülveszi; egy sor meredek költészet vezet

fel odáig. A huszár annak indult mellette.

Ne oda "túlled", ne (balra), másszáll fel a jákrah

lajtóján, abba a templomba. Nem ott van a der-

vis-generális, amint "hozad"-ra (jobbra) van a

másik generális; ott garulj le! Az az ő temploma.

Az az a pince volt, a boros pince, nem a krip-

tákba vezető tornác. Ezt hitte Miklósnak a maga

templomának.

Ha odafenn amazok csekkelnek, imádkoznak,

hát ő is énekel és imádkozik.

Jó korán reggel hozzá kezdett. A fegyvertársai

csináltak sokkal jobban szeretik ezt a "füstös mi-

set", mint azt a másikat odafenn.

A kenne hirhozó alig tudta kivenni a pinceolt-

ban tévedező alakokat a nagy dohánnyúttól. Az a

három val foglyuvertya ott a fal partókban nem

is arra való, hogy a sötétséget elizze, inkább

csak tájékozást szolgál, hogy az ember a falba ne

üssse az orrát.

A hosszú folyócsatolou volt egy roppant nagy

ezüstözött rézmedve, tele erős lengyel yalínkával;

az meg volt gyújtva, két zöld lángja a hozzá közel

álló arckora sábról fényt lobogtatott.

Krampannul annak a pokolitalnak a neve. Fh-

gét, másszólat, kolmusszókat dobáltak a tizfolva-

XXII. FEJEZET.

Andrássy Istvánnak a születésnapjára virradt a krasznahorkai vár.

Ezt a napot minden évben fényesen meg szokták ünnepelni.

Néhány évben maga az ünnepelt várur is jelen volt; de már negy év óta nem látták ötét e vár falai.

A visontagságos hadi élet hordozta magával.

A háború alatt bizony sokszor égyruval harangoz-

nak be a kárcsonyira, s mikor valaki alól két lovat kilönek az ütközetben, akkor szokták mondani:

"no ennek nevenapja volt ma!"

Négy év óta nem látta férjét Zsófia.

Az a kegyetlen hadjárat olyan nagy sivatago-

kat tu dtolui az egyháshoz tartozó szívek közé.

Csak sivatagokat? Hát azt a kis átjáró fülkét,

ott a löseki szomszédságban között?

Zsófia beleenygott e távolléte. Ott volt a két szép gyermeke. Kárpótlás a távollévő apáért.

Tehette volna is, amit más asszonyok tettek,

hogy a gyermekeit maga mellé véve, az urát he-

gyen-völgyön keresztül kövesse, s a táborélet vi-

szontságain megosztózzék vele. De ezt ő nem tar-

tá helyesnek. Minek csimpájközé az asszony a

harcoló férje nyakába, mikor annak legjobb hitess-

társra a kivont kardja Asszony-sópáncolás, gyer-

tehetne volna is, amit más asszonyok tettek,

hogy a gyermekeit maga mellé véve, az urát he-

gyen-völgyön keresztül kövesse, s a táborélet vi-

szontságain megosztózzék vele. De ezt ő nem tar-

tá helyesnek. Minek csimpájközé az asszony a

harcoló férje nyakába, mikor annak legjobb hitess-

társra a kivont kardja Asszony-sópáncolás, gyer-

tehetne volna is, amit más asszonyok tettek,

Hát merre találhat? Helyeskor ünnepnap! Csak

Az a sárnya hegyes orrával mutatta az utat.

A templomban lesz. Ne félj, hogy rá ne bukkanj.

A huszár átadta lovat egyháson suhanomok a

kuksa fajtából, hogy jartasson meg egy kislit, a míg

ő visszatér; azután előkereste a nagy börtönszobából

a presbíter levelet, a mi Miklós generálisnak szól s

lerázza a zuzmarát a kacsagányáról, meg a süvege-

ről, indult arrafelé a sok boldogtalan siklóton keves-

tül, a merre utasítva volt.

Balra van a feljárt a templomba az udvarról,

azon a kis kertem-keresztül, mely a szentháromság

szobrot körülveszi; egy sor meredek költészet vezet

fel odáig. A huszár annak indult mellette.

Ne oda "túlled", ne (balra), másszáll fel a jákrah

lajtóján, abba a templomba. Nem ott van a der-

vis-generális, amint "hozad"-ra (jobbra) van a

másik generális; ott garulj le! Az az ő temploma.

Az az a pince volt, a boros pince, nem a krip-

tákba vezető tornác. Ezt hitte Miklósnak a maga

templomának.

Ha odafenn amazok csekkelnek, imádkoznak,

hát ő is énekel és imádkozik.

Jó korán reggel hozzá kezdett. A fegyvertársai

csináltak sokkal jobban szeretik ezt a "füstös mi-

set", mint azt a másikat odafenn.

A kenne hirhozó alig tudta kivenni a pinceolt-

ban tévedező alakokat a nagy dohánnyúttól. Az a

három val foglyuvertya ott a fal partókban nem

is arra való, hogy a sötétséget elizze, inkább

Megszokta a két fiócskáját s öltöztetni őket a skrosztos felé.

A kálvinista hívek ravinditék a maguk szót-

tárját. Azok pedig erős csekkel: azt tartják, ha az

ember az Istenhez beszél, ne szabadja a hangját ki-

adni. A deáris-generális sokkal jobban együttho-

élet meg, mint a presbíterek; mert ha ezek valha-

zok, hát helytelenek vele, de a kálvinisták sokki

gok kenyérszertit rá, mégis azok.

Az önkéntes által firtakodott oda az unasszony

hímszékéhez a harhoz, Odanyitja neki a levelet.

Zsófia megismerie a forja hírsét, s ajkához szí-

rihá a pocsóta irást.

Oh! végezen jtem kapott már tele szemmi izom-

tal.

Két kör vette azt körül, egy vaskor, meg egy

hítkor.

Az utóbbival nem volt Zsófiának tudomása; se j-

teho sem. O csak azt tudta, hogy a császári seregnek

erős ostromszár alatt tartják a forjót Lőse falai

között.

Miklós rohart fel a templomajtóhoz vezető lép-

esokon. A labat előre vitélt, a feje meg hátravet-

te. Az elhított hirtöző cigány megelözte már. Az

unasszony számára is hozott levelet s a mint meg-

híndta, hogy azt a templomban találja, bejuggant

a népségre keresztül. A cigányvező megelözte, hogy

ott legszárazabb helyen lesz a bőre, ha a deris-ge-

nerális csakugyan elme zudija a vihéret.

Andrássy Istvánnak ott tít a cifra faragott tá-

mas székében a tabernakulum alatt a két fia elötte

áll. Hind a kettőn a ministrantok piros pokolya-

ja s a föle előtt csapkés fehér jng volt; de szögá-

taka másodul, a mit a prépost tartott.

A misztikus vége volt már, következett a kálvi-

nista isteni tisztelet. Azt már nem kellett a kálvi-

nak vigyi várnit: de az anyuk meg ott maradt; az

ő jelenlétének kellett azt tanítani, hogy a türelem

az első csegy a földön.

"Az ut-ty nekem erős pásztorom."

Miklós rohart fel a templomajtóhoz vezető lép-

esokon. A labat előre vitélt, a feje meg hátravet-

te. Az elhított hirtöző cigány megelözte már. Az

unasszony számára is hozott levelet s a mint meg-

híndta, hogy azt a templomban találja, bejuggant

a népségre keresztül. A cigányvező megelözte, hogy

ott legszárazabb helyen lesz a bőre, ha a deris-ge-

nerális csakugyan elme zudija a vihéret.

Andrássy Istvánnak ott tít a cifra faragott tá-

mas székében a tabernakulum alatt a két fia elötte

áll. Hind a kettőn a ministrantok piros pokolya-

gyűjteményekben. Meglepi az egésznek az alkaj,

faragványait, a szoborjegyekkel beültöztöt cory-

thi oszlopok, a nemis izlési csarnok, betétozte egy

hámgó tüzhely utánaváttal, a nagygo fényes

zonan-szoborral, gazdag aranyozásával. Mikor be-

van zárra a székerey, akkor is lekötli a figyelmé-

ket; hát meg mikor felnyitják, s megannogtják

az oszlopokba rakott ereklyéket: ez volt a pohár,

ez volt a tányvétel; ezek voltak az evő eszközök. O

meki! A feloldalmnak Rákóczi Kertencze volt az al-

matrum; ő adta azt Andrássy Istvánnak, mikor

már Pelső-Magyarországot el kellett hagyni; neki

adta a kedvone szöveget is, amit a szép Schmay-

né himzett a számára; neki adta a karját, meg a

kedvone sctapalátját is. Karvárságra elvonná-

törzse az. "Ezzel hisselek őket!" Ez volt a száva

az ajándék nekik. Olyan mélyen állt a szeretet-

ben Andrássy István.

Körül a falakon az ósek képei: István, a kirur

tabornok pompás viseletében; Miklós a fehérben

A legfárasabb levélből nyílik egy üdvözlés

ajló, egyenesen a templomba. Az áltarttal szemközti

karzatán sorba lehíngszerve a nagy fekete fűnké;

mindegyikben pajtosítva a emere; egy Andrássy

szé és a felesége, körülöttrük aranyperleikkel az ol-

hnyitak here és halldának magja; a hosszan sor r-

na meg folytatásra vád; amik meg emertelenek,

azokban a három sáv van: "Hégy, remélj, seressz."

Egy díszesegén korcsnak szele frj végig a szo-

bakon. Hevülnek és lázunk.

Csak az alkotórészben jövünk rá, hogy a kö-

vetkező satvitz is belevegytette már abba a nagy

öngyűlöló satvitzk emlékeit.

Ott parádéz a fazon Rákóczy tábori doboza (a

híres Rákózy Ferkó, aki Törökországba is utána ment

omán jött vissza); jobbon veri azt a hosszú vá-

szel.

Bege, Lytandum Egyipti conditores at-

sorsbist, oliviv, jutiorum gloriam grata servat me-

norin. (Az egyiptomi gúllakat alkotó királyok

elnyészék a földelékenységben; de az igazak dicső-

séget megőrizi a hálas emlékezet).

Az értékes és fálthető kincsöket most mind a

